

Yksi kertomukseni päähenkilöistä kertoo tarinansa: yritin kirjoittaa tuon aika nopeasti, yhdessä illassa :) että tuntuisi oikealta.. "No, minun vanhempani jäivät Etelä-Afrikkaan", Simon aloitti virnistäen ja esittäen huoletonta, mutta hänen silmänsä katosivat tuijottamaan toista aikakautta ja ne muuttuivat koviksi, ikäänkuin haluten kovettaa sisimmän joltain pahalta. Hetken kuluttua, kun hän huomasi muiden odottavan kuulevan lisää hän suoristi hieman vartaloaan, hengitti syvään ja alkoi kertoa. "Vanhempani muuttivat Englannin kosteilta ja vehreiltä kotiseuduilta karuun Etelä-Afrikkaan, Natalin Ladysmithin tienoille, vuonna 1890. Mikä lie heillä syynä siihen. Sitä he eivät minulle koskaan ehtineet kertoa, mutta kuvittelisin äidin halunneen pois Englannin seurapiirielämästä, jonnekin kauas. Hän kertoi minulle aina välillä kotimaastaan, sen kauneudesta. Miltä syksyinen metsä näytti kaikessa väriloistossaan ja kuinka se tuoksui sateen jäljiltä. Kuinka talvella saattoi joskus sataa lunta, peittäen maan ja puiden oksat, lammet ja pensaat kauniin vitivalkoiseksi. Mutta sitten hän muisti aina mainita ihmiset ja hänen äänestään kuului katkeruus kun hän sanoi "Ne omahyväiset, itsekkäät, tekopyhät teeskentelijät". Hän käytti usein noita sanoja ja niillä hän tarkoitti yläluokkaa. Hän ei voinut sietää sen pinttyneitä, sisäänpäinlämpiäviä tapoja. Sitä, kuinka yläluokka niin avoimen julkeasti esitti olevansa muita ihmisiä parempia. Luulen, että Elizabeth nai isäni alunperin näyttääkseen pitkää nenää perheelleen. Voitte varmaan kuvitella, mikä katastrofi sen on täytynyt olla, kun maineikkaan Grosvenorin suvun vesa menee naimisiin tavallisen maanviljelijän pojan kanssa ja ilmoittaa samalla muuttavansa tuoreen aviomiehensä kanssa Etelä-Afrikkaan, tullakseen toimeen omillaan". Rebecca henkäisi syvään ja punastui hämmennyksestä.